

Багата наша Україна гарними дівчатами. З такою красунею-україночкою хочу вас сьогодні познайомити. Будьмо знайомі: я – Катерина Верхогляд. Мама назвала мене Катрусєю, адже я народилась 7 грудня на Катерини. Кажуть, якщо дитина роджена на свято, буде щасливою. Так і буде , я не сумніваюсь.

Народилась і проживаю на Хмельниччині в мальовничому селищі Понінка. Завжди була допитливою, кмітливою, тягнулась до книжки, любила малювати й готувати. Росла як усі діти , в 6 років пішла до школи, навчатись подобалось , от і вчилася добре. І скільки себе пам'ятаю, завжди малювала. Найбільше любила зображати портрети щасливої сім'ї, якої у мене не було... Моя мама – одиначка, я ніколи не знала тата. Від нього маю лише по-батькові «Леонідівна». Який той тато Льоня, хто він? На мої дитячі питання мама не давала чіткої відповіді. А я так мріяла про банальні речі: вечерю утрьох, про тата , який кататиме на плечах або кружлятиме на руках свою маленьку донечку... І усі свої мрії викладала на папері, це і були малюнки-мрії про щасливу сім'ю. Вчилася на «відмінно», з класу в клас переходила з похвальним листом. У всьому старалась бути найкращою... Можливо, мій тато побачить, яка я, і повернеться до мене, і у нас буде повноцінна сім'я. А у мене найголовніший чоловік у житті кожної дівчинки – ТАТО.

Будучи школяркою, почула вислів: « Шлях до серця чоловіка лежить через шлунок». Пам'ятаю, як вирізала із журналів рецепти, дивилась передачу «Готуємо разом» і нотувала. Відтак у юній дівчині зародилось бажання навчитись гарно готувати, щоб смачною стравою привернути увагу батька до себе. Прийшов час вибирати професію і я твердо вирішила - буду кухарем. Тому і пішла до ДНЗ «Полонський агропромисловий центр професійної освіти». Зараз навчаюсь на

другому курсі і мрію не просто добре готувати, а стати шеф поваром якогось крутого ресторану або (якщо вийде) відкрити власний.

Ввечері, коли на мить заплющую очі, бачу себе - шеф повара престижного ресторану - гарну, успішну, впевнену у собі. У ресторані людно. Більшість замовляє блюдо від шефа. Один з відвідувачів – мій тато. Він сам розшукав мене, пишається своєю донею і жалкує, що пропустив багато цікавих моментів мого життя... Я впевнена, що колись мої мрії здійсняться. І у моєму житті будуть мама і тато.